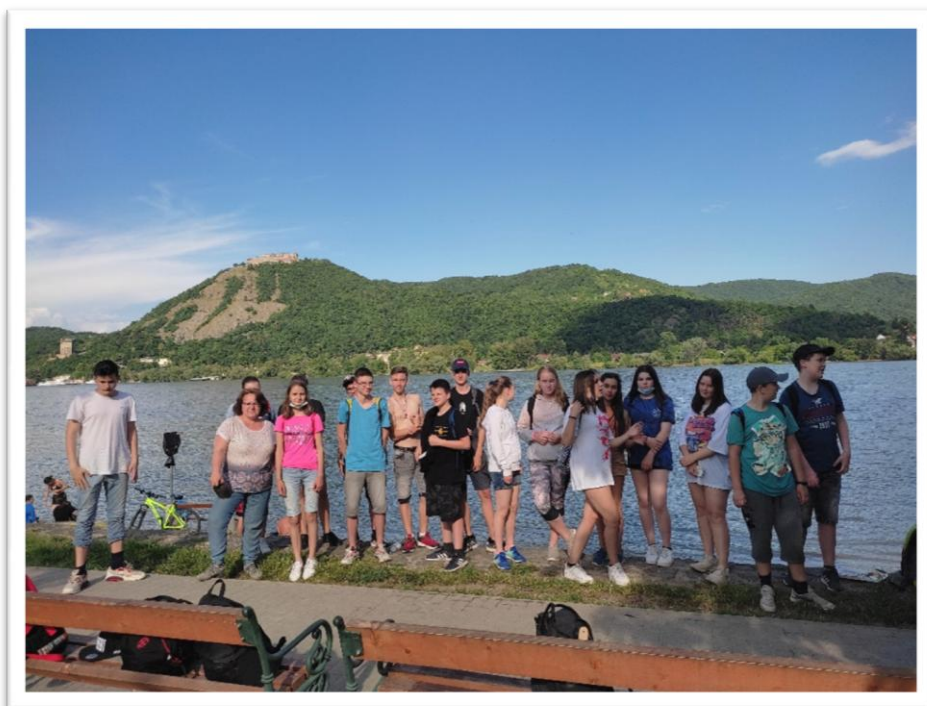

„Jaj, úgy élvezem én a strandot...”

Jaj, úgy élvezem én a strandot szól a régi sláger, amely biztosan ismerősen cseng a kedves olvasó fülében is. A hetedik osztályról egy kicsit átköltve mondhatjuk, mert úgy élveztük mi a Duna kellemes, hűs vizét a nyári melegben.

Az idei tanév is sok izgalmat tartogatott számunkra, jelenléti és online oktatással fűszerezve, sok bizonytalansággal. Talán megtanultunk jobban örülni a mának, az adott pillanatnak és értékesebb lett az együtt töltött közös idő.

Ilyen közös idő volt osztályunkkal a június 11-én szervezett kirándulás. Úticélunk a festői Dunakanyar volt, annak is Zebegény települése.

Már az utazás is izgalmasra sikerült, vonattal utaztunk Nagymarosig, majd onnan sétahajóval Zebegényig. A hajón páratlan panoráma terült a szemünk elé, mesébe illő táj a Dunakanyar ezen része, különösen a visszaúton, mikor előttünk magaslik Visegrád vára.

Zebegényben egy igen érdekes hajózás történeti kiállítást tekinthettünk meg, mely egy hajdani hajóskapitány családi házában berendezett magángyűjtemény. Aki erre jár, bátran csengessen be, ha szereti az egyedi, személyes történetekkel tarkított múzeumi előadást, az élmény garantált.

A múzeumi látogatás után megmásztuk a Kálvária dombot, ahol a Trianoni emlékmű mellett fáradt vándorként megpihentünk a fák hűvös árnyékában, hogy jót falatozgassunk az otthonról hozott elemózsiából. Ezt követően felmászunk a Kós Károly-kilátóba, ahol Zebegény háztetői felett pillanthatunk le a Dunára. A Dunakanyar szerelemeseinek ez egy igazán páratlan élmény.

A fantasztikus dunai panoráma mellett még érdekesebbnek ígérkezett megáztatni elfáradt lábainkat a folyó hűs habjaiban. És mert rugalmasak vagyunk, mostanában megtanultunk újratervezni, felszálltunk egy korábbi hajóra, és Nagymarosnál ismét birtokba vettük a dunai

strandot. Volt lángos, sült hekk, hús habok, egymás fröcskölése, de talán a legjobb, hogy körben ülve egy igazán jól beszélgettünk a játszótéren. Míg napközben többször láttuk viharfelhőket a közelünkben. Mi elmondhattunk a Gondviselés kegyes volt hozzánk, mert mi nem áztunk el, csodás napsütéses, nyári napunk volt, sok csodával, szép pillanatokkal.

Hálás köszönet Kriszta néninek, aki lelkesen velünk töltötte ezt a hosszú, de élményekben gazdag napot. És legvégül néhány gondolat a diákoktól:

„Szerintem az eddigi legjobb kirándulás volt, teljesen együtt volt az osztály, de a legjobb, hogy fürödtünk a Dunában.”

„Nekem nagyon tetszett, jó volt a társaság, nagyon sok jó élményt szereztem, nem volt olyan része, amit nem élveztem.”

„A Dunában fürdés volt a legjobb.”

Lajtosné Dudok Mária, osztályfőnök

